

8) Ændringsforslag under Nr. 93 til § 26 af Udvalgets Mindretal forkastedes med 34 Stemmer mod 7.

9) Ændringsforslag under Nr. 94 til samme Paragraf af Udvalgets Flertal, subsidiært tiltraadt af Udvalgets Mindretal, vedtoges enstemmig med 42 Stemmer.

Ændringsforslagene under Nr. 95 og 96 til samme Paragraf af Indenrigsministeren, tiltraadt af Udvalget, anfaas som vedtagne uden Afstemning.

Man gif derefter til Forhandling af Lovforslagets § 20, Justitsministeriet vedrørende, med dertil hørende Ændringsforslag under Nr. 13—18 samt den dertil sig sluttende Del af § 26 med dertil hørende Ændringsforslag under Nr. 97—100.

Ordføreren (Schlegel): Med Hensyn til § 20 (Justitsministeriet) finder jeg som Ordfører Intet at bemærke, da samtlige Forslag, der ere stillede af den ærede Justitsminister, ere tiltraadte af Udvalget, og jeg henviser altsaa til Anmærkningene til Betænkning og Bilag dertil. Under Nr. 97 er af Udvalget stillet Forslag om, at en Bevilling til en Forsøgs- og Mønstergaard paa Færøerne skal udgaa. Udvalget har ikke kunnet komme til Overbevisning om, at der paa Færøerne skulde være særlig Trang til Mønstergaarde, hvad der jo ikke en Gang er heri Landet, og nærer desuden i det Hele taget Betænkelse ved en saadan Institution. Vi frygte for, at Udgiften skal blive betydelig større og Indtægten betydelig mindre, end her er foreslaet, og stille derfor det Forslag, at den begjærede Bevilling skal udgaa, og at der som Følge deraf sker en Nedsættelse i de Summer, der staar i Forbindelse dermed, og som jeg nu ikke nærmere skal komme ind paa. — Under Nr. 100 har Justitsministeren stillet et Forslag om Bevilling paa 10,000 Kr. til Hovedreparation af Amtmandsboligen i Thorsøhavn. Det er denne Bolig, som tidligere har spillet en vis Rolle under Forhandlingerne i det andet Thing, der nu trænger til en Hovedreparation. Udvalget har ikke haft tilstrækkelig Tid til at kunne sætte sig ind i denne vidtløftige og vanskelige Sag og har derfor ikke turdet tiltræde Forslaget. Dermed skal det ikke siges, at vi ville ligefrem fraraade det, men vi tør dog heller ikke tiltræde det.

Justitsministeren (Melleman):

Hvad angaar det første Forslag om Mønstergaarde, da skal jeg dertil bemærke, at det ganske vist ikke er dette, at saadanne Mønstergaarde ikke findes her, som vel kan være det Afgjørende. Vort Landbrug har i det Mindste hidtil kunnet staa paa sine egne Ben, og de Erfaringer med Hensyn til nye Dyrkningsmaader og dsl., som det kunde være ønskeligt at faae gjort, have Private her i Danmark kunnet gjøre og gjort; men paa Færøerne ere jo Forholdene anderledes, det maa man ikke overse. Det skulde naturligvis være en Slags Hjælp til disse forholdsviis fattige Der, at der der — om jeg saa maa sige — paa offentlig Bekostning bliver gjort en Del af de Agrikulturrexperimenter, som man herjemme i Danmark ikke behøver at lade Staten betale for, fordi her baade Velstanden og Driftigheden hos Landmanden er tilstrækkelig store til, at de kunne blive gjorte foruden. Heller ikke lover man sig noget egentligt Udbytte i pekuniær Henseende — i det Mindste ikke i den første Tid — af denne Mønstergaard, maaske den vil give Underbalance, endog større end paa-regnet, det vil jeg ogsaa antage. Men medens jeg saaledes egentlig ikke vil anerkjende, at der ikke i Principet skulde være noget Fornuftigt i at forsøge paa at faae en saadan Indretning i Gang paa Færøerne, skal jeg derimod gjerne indrømme, at det ikke hører til de Forholdsregler, som ere saa særlig paatrængende, at der jo under de nuværende eiendommelige Forhold, hvorunder vi leve, maaske kunde være nogen Grund til at udsætte det til en anden Gang; det Ændringsforslag, som gaar ud paa at stryge Udgifterne til denne Mønstergaard, og de Forslag, som ligefrem staa i Forbindelse hermed, vil jeg derfor ikke gjøre nogen Indvending imod. Derimod maa jeg meget bestemt fraraade at udstrøge denne Bevilling paa 10,000 Kr. til Hovedreparation af Amtmandsboligen i Thorsøhavn. Spørgsmaalet angaaende denne Amtmandsbolig er ikke saa stort, som den ærede Ordfører synes at forudsætte; tværtimod, det forekommer mig, at Spørgsmaalet egentlig er meget simpelt. Sagen er jo nemlig den, at for at bevare det Spørgsmaal, der nu foreligger, behøver man ikke at gaa tilbage til den gamle Historie, at gaa tilbage til en Underøgelse af, hvem der var Skyld i de betydelige Overstridelser, som Bygningens Opførelse i sin Tid foraarlagede. Faktum er jo nu, at disse Overstridelser en Gang have fundet Sted, og Faktum er, at nu har man en Gang Bygningen. Saaledes er jo Stillingen: Man har Bygningen, og saa forekommer